

Домбі і сын.pdf/354

Exported from Wikisource on 16 листопада 2024 г.

Гэта старонка была вычытаная

РАЗДЗЕЛ XXXV

Шчаслівая пара.

Цёмная пляма на вуліцы знікла. Дом містэра Домбі калі і астаецца яшчэ прорвай сярод іншых дамоў, то толькі таму, што ў сваім харакстве не можа з імі супернічаць і ганарыста іх рассоўвае.

Сёння вечарам агні мігацяць у вокнах, чырванаваты водбліск каміна цёпла і весела кладзецца на парт'еры і мяккія дываны, абед гатоў, стол прыгожа нарыхтаваны, але толькі на чатыры персоны, а буфет завален сталовым срэбрам. Упершыню пасля нядаўніх пераробак дом падрыхтавалі для сустрэчы гаспадароў, і шчаслівую пару чакаюць з хвіліны на хвіліну.

Мяркуючы па таму інтарэсу і хваляванню, якія ён узбуджае ў дамачадцаў, гэты вечар звароту дадому мала чым адрозніваецца ад вясельнай раніцы. Місіс Перч п'е чай у кухні; яна абыйшла ўвесь дом, вызначыла, паколькі плацілі за ярд шоўку і дамаску, і выкарыстала ўсе трапіўшыя і не трапіўшыя ў слоўнік выклічнікі, якія выказвалі зачараванне і здзіўленне. Падрадчык абойшчыка, пакінуўшы ў вестыбюлі пад крэслам свой капялюш, а ў ім насаваю хустачку — ад іх надта патыхае лакам, — шмыгае па доме, паглядаючы ўверх на карнізы і ўніз на мяккія дываны і час ад часу ў прыпадку

захаплення вымае з кішэні лінейку і раптам пачынае з неймаверным пачуццём вымяраць дарагія рэчы.

Кухарка надта вясёлая і кажа — дайце толькі ёй такіх гаспадароў, якія прымалі-б многа гасцей (а яна гатова з вамі пайсці ў заклад на шэсць пенсаў, што цяпер так і будзе); яна вызначаецца вясёлым норавам і вызначалася ім з дзяцінства і не пярэчыць супраць таго, каб усе гэта ведалі. Гэта заява клікае з грудзей місіс Перч ціхі водгук, які выказвае спачуванне і ўхвалу. Пакаеўка можа толькі спадзявацца, што яны будуць шчаслівыя, але шлюб — латарэя, і чым больш яна аб ім думае, тым мацней адчувае незалежнасць і шчасце адзінокага жыцця. Містэр Таулінсон пануры і насуплены і кажа, што такая і яго думка, і дайце яму толькі вайну, вайну з французамі! Бо гэты малады чалавек прытрымліваецца той думкі, што кожны іншакраінец — француз.

Як толькі даносіцца стук калёс, усе змаўкаюць, аб чым-бы яны не гаварылі, і прыслухоўваюцца, і не раз падымаецца беганіна і чуваць крык: «Прыехалі!» Але яны яшчэ не прыехалі, і кухарка пачынае плакаць па абеду, які ўжо два разы здымала з пліты, а падрадчык абойшчыка ўсё яшчэ шмыгае па пакоях, і нішто не парушае яго шчаслівай лятуценнасці.

Фларэнс гатова да сустрэчы бацькі і сваёй новай мамы. Бадай ці яна ведае, радасцю ці болем выклікана

хваляванне, якое поўніць яе грудзі. Але трапяткое сэрца
прымушае кроў прылі-

350

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](#)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- RAleh12
- Ssvb-bot

1. [↑https://wikisource.org](https://wikisource.org)
2. [↑https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
3. [↑https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
4. [↑https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)